

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 1/2019, referent a la Federació Catalana de Billar

Antecedents

1. En data 30/07/2018, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per remissió de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades (en endavant, AEPD), un escrit de la Federació Espanyola de Billar (en endavant, RFEB) presentat a l'AEPD en data 15/12/2017 pel qual formulava denúncia contra la Federació Catalana de Billar (en endavant, FCB), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal. L'entitat denunciant hi exposava el següent i aportava documentació diversa sobre els fets denunciats.

En concret, en la denúncia s'exposava que l'FCB hauria publicat a la seva pàgina web, un document anomenat "*Censo RFEB*", amb les dades personals dels socis de la RFEB. La funcionalitat del cens es limitava al procés electoral de l'any 2016 i la seva publicitat no hauria estat ni autoritzada ni consentida per l'RFEB ni pels afectats relacionats en aquest document.

Per tal d'acreditar els fets que denunciava, aportava còpia impresa de la informació obtinguda de la pàgina web "www.fcbillar.cat", en data 15/12/2017, on a l'apartat "*Noticias*", sota el títol "*Inscripción de jugadoras en la Delegación Territorial*", es publicava el document referenciat "*Censo RFEB*" i "*Censo de la FCB*". També aportava còpia del contingut del document "*Censo de RFEB*", que consisteix amb un llistat anomenat "*Censo definitivo del estamento de deportistas (circunscripción estatal)*", el qual conté dades personals d'aquests esportistes.

2. L'AEPD, abans d'advertir que la competència per tramitar la present denúncia corresponia a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i donar-ne el corresponent trasllat, va efectuar una sèrie d'actuacions prèvies per determinar si els fets denunciats eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador ((...)).
3. En aquesta fase d'actuacions prèvies d'investigació, l'AEPD va verificar en data 19/12/2017, que efectivament en el lloc web indicat per l'entitat denunciant, hi figuraven publicats dos documents amb dades personals, relatius al cens de persones de la RFEB i de la FCB. Posteriorment, en data 31/01/2018, va requerir l'FCB perquè informés sobre els motius pels quals a la seva pàgina web (www.fcbillar.cat), sota el títol de "*Inscripción jugadoras en la Delegación Territorial*", es publicava el cens de l'RFEB. També se li requerí perquè informés sobre la base legal que empararia la publicació del dit cens, així com la del cens de l'FCB, també publicat. Finalment, se li requerí si l'entitat disposava de l'autorització per fer públiques les dades de les persones que figuraven en ambdós censos.
4. En data 16/02/2018, l'FCB va respondre el requeriment esmentat de l'AEPD a través d'escrit en què exposava el següent:

- Que l'objectiu de la publicació a la seva pàgina web del cens dels jugadors de billar de l'RFEB fou "*explicar y/o aclarar a los jugadores que podían inscribirse como independientes en la Delegación Territorial de Catalunya y no como integrantes de un club, ya que eran las exigencias por parte de la Federación Española de Billar; procedimos a publicar en la web dichos censos, para que el mismo sirviera de ejemplo a los interesados. Al cabo de dos días, nos dimos cuenta del error humano, ya que disponemos de protocolos en materia de protección de datos y procedimos a eliminar inmediatamente el censo de la web. Hasta la fecha de hoy, no hemos recibido ninguna reclamación de los titulares afectados*".
 - Que "*no existe ninguna normativa que ampare la publicación*" i que "*no disponemos de autorización y por los motivos expuestos anteriormente, procedimos a eliminar los censos de la web*".
5. En data 13/03/2018, també en el si d'aquesta fase d'informació prèvia, l'AEPD fa constar a una diligència que s'han fet una sèrie de comprovacions a través d'Internet sobre els fets objecte de denúncia. Així, constata que en aquesta data ja s'han eliminat de la pàgina web "www.fcbillar.cat" les dades contingudes al "*Censo RFEB*" i "*Censo de la FCB*", tal com havia anunciat l'FCB.
6. Un cop l'AEPD va detectar que el tractament de dades investigat va remetre la denúncia i les actuacions d'investigació efectuades a l'Autoritat, que es van rebre en data 30/07/2018. En data 22/01/2019 la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'FCB, per una presumpta infracció greu prevista a l'article 44.3.k) en relació amb l'article 6.1 de la LOPD. Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient a la funcionaria de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, (...). Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada el 8/2/2019.

En l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

7. En data 22/2/2019, l'FCB va formular al·legacions a l'acord d'iniciació. L'entitat imputada aportava amb el seu escrit documentació diversa.
8. En data 29/03/2019 la persona instructora d'aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades advertís a l'FCB, de conformitat amb allò que disposa l'article 45.6 de LOPD, com a responsable d'una infracció prevista a l'article 44.3.k) en relació amb els articles 6.1 i 11, tots ells de la LOPD. Aquesta proposta de resolució fou notificada en data 05/04/2019, i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

Aquest termini s'ha superat amb escreix sense que davant la proposta de resolució s'hagin formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment, es consideren acreditats els fets que es detallen a continuació.

En una data indeterminada, però en tot cas compresa dins del període entre el dia 13/12/2017 i el dia 19/12/2017, l'FCB va publicar a la seva pàgina web www.fcbillar.cat, a l'apartat "Notícies" i sota el títol "Inscripción de jugadores en la Delegación Territorial", un document anomenat "Censo RFEB", que consistia amb un llistat que portava per títol "Censo definitivo del estamento de deportistas (circunscripción estatal)", que contenia dades de les persones inscrites a la RFEB. En concret, hi figuraven, entre d'altres, el nom i cognoms d'aquestes persones, federació i club als que estaven adscrites, número de llicència, edat, i número del DNI. La divulgació d'aquest document no va ser consentida per les persones que allà figuraven identificades. De les actuacions d'investigació dutes a terme per l'AEPD també s'infereix que l'FCB va publicar un document corresponent a les persones associades a la pròpia FCB, si bé es desconeix quines dades personals concretes estarien contingudes en aquest segon document.

Un cop l'FCB va tenir coneixement de l'existència d'una denúncia per aquests fets, va retirar els documents del lloc web on s'havien publicat, extrem que fou constatat en data 13/03/2018 per l'AEPD, en el marc de les actuacions d'investigació dutes a terme.

Fonaments de Dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) i l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant l'acord d'iniciació. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació allò més rellevant de la resposta motivada que donà la persona instructora a aquestes al·legacions que l'entitat imputada havia formulat davant l'acord d'iniciació.

En concret, l'entitat imputada reconeixia en les seues al·legacions davant de l'acord d'iniciació que la "publicació es va dur a terme el dia 13 de desembre de 2017 i que la incorporació dels documents del cens va ser degut a un error humà", i ressaltava que els fets

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

denunciats es van cometre sense intencionalitat de vulnerar la normativa en matèria de protecció de dades personals *“encara que en aquets cas no haguem estat del tot diligents”*. L'entitat denunciada afegia en defensa seva que no havia rebut *“cap comunicat, queixa o reclamació sobre aquest tema per part de cap persona federada a la nostra federació com de la Federació espanyola”*.

2.1.- Sobre l'error humà o la manca d'intencionalitat.

La invocació de l'entitat denunciada a l'existència d'un error humà i de la manca d'intencionalitat, tal i com assenyalava la persona instructora a la proposta de resolució, s'han de reconduir al principi de culpabilitat. En relació amb aquest principi, val a dir que tant el Tribunal Suprem com el Tribunal Constitucionals han declarat sovint que la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació *“ius puniendi”* de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa.

Doncs bé, tal com s'ha pronunciat aquesta Autoritat en diverses resolucions (per totes, la resolució del procediment sancionador núm. 52/2012 –disponible al web <http://apdcat.gencat.cat>–) cal acudir a la doctrina jurisprudencial sobre el principi de culpabilitat, tant del Tribunal Suprem, com del Tribunal Constitucional. D'acord amb aquesta doctrina, la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del *“ius puniendi”* de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa, d'acord amb el que determinava l'article 130.1 de la ja derogada Llei 30/1992, i el que preveu actualment l'article 28.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (en endavant l'LRJSP).

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22/04/1991, considera que d'aquest element de culpabilitat es desprèn que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, ha de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29/06/2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, ha declarat que per apreciar aquest element de culpabilitat *“basta la simple negligència o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia...”*. A aquest respecte, és evident que l'FCB no va actuar amb la diligència necessària en el tractament de les dades controvertides, ja que en cas de fer-ho s'hauria evitat la comunicació de dades il·lícita. En conseqüència, concorre també aquí l'element culpabilístic exigint per l'article 28.1 de l'LRJSP. En aquest punt convé també posar en relleu que el deure de diligència és màxim quan es fan activitats que afecten drets fonamentals, com és el dret a la protecció de dades de caràcter personal. Així ho declarava la SAN de 5/2/2014 (RC 366/2012) dictada en matèria de protecció de dades, quan sostenia que la condició de responsable del tractament de dades personals *“impone un deber especial de diligencia a la hora de llevar a cabo el uso o tratamiento de los datos personales o su cesión a terceros, en lo que atañe al cumplimiento de los deberes que la legislación sobre protección de las personas físicas, y especialmente su honor e intimidad personal y familiar, cuya intensidad se encuentra potenciada por la relevancia de los bienes jurídicos protegidos por aquellas normas”*.

També resulta d'interès la SAN de 08/10/2003, que explicita el següent:

“Por tanto, en contra de lo ordenado en el art. 11.1 de la Ley 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, la entidad recurrente, comunicó a un tercero datos de carácter personal sin el consentimiento del afectado, sin concurrir las causas establecidas en apartado 2 de dicho artículo para que no se precise del consentimiento, y sin que su conducta se encuentre amparada en el art. 12 de la misma Ley.

SEXTO

Por lo que afecta a la culpabilidad, ha de decirse que generalmente este tipo de conductas no tienen un componente doloso, y la mayoría de ellas se producen sin malicia o intencionalidad. Basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar la diligencia para evitar, como en el caso que nos ocupa, un tratamiento de datos personales sin consentimiento de la persona afectada, lo que denota una falta evidente en la observancia de esos deberes que conculcan claramente los principios y garantías establecidas en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre de Protección de Datos de Carácter Personal, concretamente el del consentimiento del afectado”.

Així mateix, la sentència del Tribunal Suprem de 25/01/2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades, es basa en la diligència exigible i estableix que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable.

Pel que fa al grau de diligència exigible, la SAN de 14/12/2006 declara: *“el Tribunal Supremo considera que existe imprudencia siempre que se desatiende un deber legal de cuidado, es decir, cuando el sujeto infractor no se comporta con la diligencia exigible. Y el grado de diligencia exigible habrá de determinarse en cada caso en atención a las circunstancias concurrentes, tales como el especial valor del bien jurídico protegido, la profesionalidad exigible al infractor, etc.”*

En definitiva, és necessari que en la conducta que s'imputa concorri l'element de la culpabilitat, però per tal que existeixi culpabilitat no és necessari que els fets s'hagin produït amb dol, sinó que és suficient que hagi intervingut negligència o simple inobservança.

En base a la doctrina jurisprudència exposada, tal i com indicava la persona instructora a la proposta de resolució, no pot prosperar l'al·legació manifestada per l'entitat imputada referent a la manca d'intencionalitat en la comissió dels fets denunciats, ja que en l'actuació de l'FCB concorre la manca de diligència exigible en el tractament de les dades personals de les persones inscrites al cens de l'RFEB, en tant que va ser la pròpia FCB la que va dur a terme les accions que van comportar la publicació a la seva pàgina web www.fcbillar.cat de les dades personals controvertides, sense comptar amb la legitimació per a dur a terme aquesta comunicació i/o cessió de dades personals.

2.2- Sobre la inexistència de queixes de les persones afectades.

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

L'entitat imputada també exposava en el seu escrit d'al·legacions que no havia rebut cap queixa o reclamació per part de cap persona federada. Al respecte, el primer que es va precisar a la proposta de resolució és que els fets que es consideraven provats van ser denunciats per l'RFEB davant de l'AEPD, de manera que no es podia descartar que alguna de les persones afectades s'hagués dirigit a l'RFEB per queixar-se de la divulgació de les dades personals, la qual cosa hauria pogut donar lloc a la presentació de la denúncia per part de l'RFEB. Sigui com sigui, tal i com assenyalava la persona instructora a la proposta de resolució, inclús l'eventual circumstància que cap de les persones afectades no hagués dut a terme cap acció de queixa amb motiu del tractament il·lícit de les seves dades personals, això no impedeix a aquesta Autoritat exercir la seva potestat sancionadora, com a institució competent respecte dels tractaments que són objecte d'imputació. Al respecte, cal fer notar que els procediments sancionadors s'inicien sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent, per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, a petició raonada d'altres òrgans o per denúncia (articles 58 i 63.1 de l'LPAC). I per a la presentació de la denúncia no s'exigeix que ho faci una persona directament afectada, sinó que la pot formular qualsevol persona que tingui coneixement d'un fet que pot constituir una infracció (article 62 de l'LPAC).

En qualsevol cas, l'eventual manca de queixa de les persones afectades no es podria interpretar com que prestaven el seu consentiment a la publicació controvertida. Sobre el consentiment, cal tenir en compte l'article 6.1 de l'LOPD, el qual preveu el següent: "*El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa*".

Així doncs, l'article 6.1 de l'LOPD disposava de forma molt taxativa que per al tractament de les dades de caràcter personal calia el consentiment inequívoc de l'afectat, tret que una norma amb rang de llei disposi una altra cosa. I aquesta previsió s'ha de posar en relació amb l'article 3.h) de l'LOPD, en el qual es preveu que el consentiment ha de ser "*qualsevol manifestació de la voluntat, lliure, inequívoca, específica i informada, mitjançant la qual l'interessat consenti el tractament de dades personals que el concerneixen*".

Ara bé, sigui quina sigui la forma que revesteix el consentiment, el que si exigeix la LOPD és que aquest sigui inequívoc, tal com ho expressa la Sentència de l'Audiència Nacional de 28/02/2007: "*(...) Por lo demás, los requisitos del consentimiento se agotan en la necesidad de que este sea "inequívoco", es decir, que no exista duda alguna sobre la prestación de dicho consentimiento, de manera que en esta materia el legislador, mediante el artículo 6.1 de la LO de tanta cita, acude a un criterio sustantivo, esto es, nos indica que cualquiera que sea la forma que revista el consentimiento-expreso, presunto o tácito-éste ha de aparecer como evidente, inequívoco-que no admite duda o equivocación-, pues éste y no otro es el significado del adjetivo utilizado para calificar el consentimiento, de manera que el establecimiento de presunciones, como la falta de denuncia de los hechos por el afectado o las demás circunstancias a las que se alude en la demanda, equivaldría a establecer un sistema de suposiciones que pulverizaría esta exigencia esencial del consentimiento, porque dejaría de ser inequívoco para ser "equivoco", es decir, que su interpretación admitiría varios sentidos y, por esta vía, se desvirtuaría la naturaleza y significado que desempeña como garantía en la protección de los datos, e incumpliría la finalidad que está llamado a verificar, esto es, que el poder de disposición de los datos corresponde únicamente a su titular.(...)"*

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Respecte a la prestació d'aquest consentiment per part del col·lectiu de persones afectades, ni durant les actuacions efectuades durant la informació prèvia, ni un cop incoat el present procediment no s'ha acreditat la seva existència, i en base a l'exposat, tal i com ja assenyalava la persona instructora a la proposta de resolució, tampoc es pot considerar com a consentiment tàcit l'argument invocat per l'FCB relatiu a l'eventual manca de queixa per cap de les persones afectades a títol individual.

Per tant, aquesta difusió de dades de caràcter personal realitzada per l'FCB només es podia considerar lícita si es comptava amb el consentiment dels afectats, o bé si ho autoritzava una norma amb rang de llei, i en relació amb això últim, cal dir que a les al·legacions formulades per l'entitat imputada tampoc no s'havia invocat a l'efecte cap norma legal que habilités l'esmentada comunicació de dades personals.

En base al que s'ha exposat en aquest fonament de dret, en la proposta de resolució es va concloure que les al·legacions formulades per l'FCB no podien reeixir, consideració davant la qual no es van formular al·legacions en el tràmit d'audiència, i que es manté en aquesta resolució.

3.- En relació als fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius al tractament de dades personals sense el consentiment dels afectats, cal acudir als articles 6.1 o 11 de l'antiga LOPD, que preveia el següent:

"Article 6. Consentiment de l'afectat.

El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa".

"Article 11. Comunicació de dades.

1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei (...)."

Doncs bé, tal com indicava la persona instructora, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, el qual és constitutiu de la infracció greu prevista a l'article 44.3.k) de la LOPD, que tipifica com a tal:

"La comunicació o cessió de les dades de caràcter personal sense comptar amb legitimació per a això en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament, llevat que aquesta sigui constitutiva d'infracció molt greu."

En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, cal tenir en compte que l'article 26 de la Llei 40/2015, de l'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, preveu l'aplicació de les disposicions sancionadores vigents en el moment de produir-se els fets, llevat que la modificació posterior d'aquestes disposicions afavoreixin el presumpte infractor. D'acord amb aquesta regla, atès que els fets aquí imputats es van cometre abans del 25/05/2018, procedeix aplicar la LOPD, la qual ha estat derogada per la Llei orgànica 3/2018, de 5 de

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD). Així mateix, val a dir que en la tramitació d'aquest procediment s'ha tingut en compte l'eventual aplicació al cas present del previst al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (RGPD). I a resultes d'aquesta anàlisi es conclou que l'eventual aplicació del RGPD no alteraria la qualificació jurídica que aquí es fa, i en concret no afavoriria al responsable del tractament.

4.- En tractar-se l'FCB d'una entitat de dret privat, resulta d'aplicació el règim sancionador general previst a l'article 45 de la LOPD.

El precepte esmentat preveu, per a les infraccions de caràcter greu, una sanció de multa de 40.001 a 300.000 euros.

No obstant l'anterior, tal com s'avançava a l'acord d'iniciació i a la proposta de resolució, l'apartat 6è de l'article 45 de la LOPD preveu la possibilitat de formular una advertència enlloc d'imposar la multa corresponent, solució que procedeix aplicar aquí, per les raons que s'exposaran a continuació. El dit precepte determina el següent:

“Excepcionalment l'òrgan sancionador, amb l'audiència prèvia dels interessats i atesa la naturalesa dels fets i la concurrència significativa dels criteris que estableix l'apartat anterior, pot no acordar l'obertura del procediment sancionador i, en lloc seu, advertir el subjecte responsable a fi que, en el termini que l'òrgan sancionador determini, acrediti l'adopció de les mesures correctores que siguin pertinents en cada cas, sempre que concorrin els pressupòsits següents:

a) Que els fets siguin constitutius d'infracció lleu o greu de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

b) Que l'infractor no hagi estat sancionat o advertit amb anterioritat.

Si l'advertència no és atesa en el termini que l'òrgan sancionador hagi determinat, escau l'obertura del procediment sancionador corresponent per aquest incompliment”.

En el present supòsit, tal com proposava la persona instructora, es compleixen els requisits recollits als apartats a) i b) del citat article 45.6 de la LOPD, atès que d'una banda, els fets descrits a l'apartat de fets provats, es considera que podrien ser constitutius d'una infracció greu (concretament, la prevista a l'article 44.3.k) de la LOPD) i de l'altra, perquè l'entitat imputada no ha estat mai sancionada ni advertida amb anterioritat per la comissió d'infraccions previstes a la LOPD.

Juntament amb l'anterior, es té en compte la naturalesa dels fets aquí imputats, i s'aprecia una concurrència significativa dels criteris previstos a l'article 45.5 LOPD a l'efecte d'aplicar l'advertència. D'una banda el de l'art. 45.5.a), ja que es donaria una qualificada disminució de la culpabilitat de l'entitat imputada, atès que podrien apreciar-se diversos dels criteris enunciats a l'apartat 4 del dit precepte 45 de la LOPD, com ara que l'entitat denunciada no tingui com activitat principal el tractament de dades de caràcter personal, que no consti l'obtenció de cap benefici com a conseqüència de la comissió de la infracció, i l'absència de perjudicis causats a les persones interessades o a tercers. D'altra banda, també concorre la circumstància prevista a l'art. 45.5.b) de la LOPD, atès que l'entitat ha regularitzat la situació

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de forma diligent, tota vegada que a partir del moment que va tenir coneixement que els fets estaven sent investigats, va eliminar de la seva pàgina web la publicació de les dades controvertides, i ha reconegut la seva culpabilitat.

5.- Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 44 de la LOPD, per al cas de fitxers o tractaments de titularitat privada, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta a la directora de l'Autoritat per tal que en la resolució per la qual es declari la infracció, a més d'imposar les sancions que corresponguin - segons el que s'ha exposat en el fonament de dret anterior- pugui establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció. En el present cas, esdevé innecessari requerir mesures correctores dels efectes de la infracció atès que el document anomenat "*Censo RFEB*" amb les dades personals dels socis de la RFEB ja ha estat eliminat de la web de l'FCB (www.fcbillar.cat), i a aquests efectes, es considera que la seva publicació va estar motivada per un fet aïllat.

En definitiva, que amb aquesta actuació acreditada per l'FCB s'hauria assolit la finalitat principal perseguida amb l'exercici de les potestats d'inspecció i sancionadora que té encomanada aquesta Autoritat, que no és altra que la d'assegurar el compliment de la normativa de protecció de dades de caràcter personal, i evitar així que es pugui tornar a vulnerar aquest dret fonamental.

Resolució

Per tot això, resolc:

Primer.- Advertir a la Federació Catalana de Billar, de conformitat amb allò que disposa l'article 45.6 de la LOPD, com a responsable d'una infracció prevista a l'article 44.3.k) en relació amb els articles 6.1 i 11, tots ells de la LOPD, sense que resulti necessari requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 5è.

Segon.- Notificar aquesta resolució a la Federació Catalana de Billar.

Tercer.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 123 i següents de la LPAC o bé podeu interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva

Carrer Rosselló, 214, Esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de la LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora,